

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314203981
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1314203981.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci žalobkyne: B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/X, A., zast. JUDr. Alexandrou Machanovou, advokátkou, Mierové námestie 19, Senec, proti žalovanej: P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. X/A, A., zast. JUDr. Helenou Čerešňovou, advokátkou, Horné predmestie 216/169, Svätý Jur, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

II. Súd priznáva žalovanej voči žalobkyňi náhradu trov konania v pomere úspechu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 17.02.2014 domáhala určenia seba za podielového spoluvlastníka nehnuteľností zapísaných v kat. úz. A. na LV č. XXX k parc. č. XXXX/X zast. plochy a nádvoria o výmere 320 m²; k parc. č. XXXX/XX zast. plochy a nádvoria o výmere 884 m²; k parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere 478 m², a to v podiele 1/10-iny a 1/6-iny, teda 8/30-in.

(Z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou v časti určenia podielového spoluvlastníctva žalobkyne k rodinnému domu súp. č. XXX zapísanom na LV č. XXXX kat. úz. A. v podiele 2/6-iny bolo konanie uznesením tunajšieho súdu č.k. 21C/67/2014-60 zo dňa 03.10.2014 právoplatne zastavené dňa 13.12.2014).

Žalobu skutkovo odôvodnila žalobkyňa tým, že na základe rozhodnutia Štátneho notárstva Bratislava-vidiek (ďalej len „ŠN Bratislava - vidiek“) č. D 478/71 zo dňa 20.10.1971 v dedičskom konaní po svojej matke mala nadobudnúť spoluvlastnícky podiel v podiele 1/6-iny k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX kat. úz. A.. Po úmrtí otca žalobkyne 09.08.1981 prebiehalo po ňom dedičské konanie na ŠN Bratislava-vidiek pod č. D 1023/85, ktoré bolo opravené uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 16Co/187/87, v ktorom žalobkyňa nadobudla okrem iného spoluvlastnícky podiel v 1/10-ine k predmetným pozemkom zapísaným na LV č. XXX kat. úz. A.K. , a to parc. č. XXXX/XX zast. plochy a nádvoria o výmer 884 m²; parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere 478 m²; parc. č. XXXX/X zast. plochy a nádvoria o výmere 320 m², v ktorom uznesení Krajského súdu sa konštatuje, že spoluvlastnícky podiel žalobkyne vrátane plnení na vyrovnanie jej dedičského podielu pripadá Čsl. štátu, zast. ONV - finančným odborom Bratislava -vidiek. Uvedené rozhodnutie ŠN Bratislava-vidiek č. D 1023/85 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č. 16Co 187/87 bolo rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 1Cz 55/89 zo dňa 27.06.1989 zrušené a dedičské konanie po otcovi žalobkyne bolo právoplatne skončené až 25.04.2013 uznesením Okresného súdu Bratislava II č. D 6/1993, Dnot 53/2009 zo dňa 21.02.2013. ONV Bratislava - vidiek, v zast. MNV Bernolákovo mal nadobudnúť vlastníctvo k nehnuteľnostiam zdedeným žalobkyňou na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava-vidiek č. 1T 32/82 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č. 5To 347/87, čo vyplýva z odôvodnenia uznesenia Krajského

súdu v Bratislave č. 16Co 167/87. Tieto trestné rozsudky ale nenadobudli právoplatnosť, čo vyplýva z uznesenia Okresného súdu Bratislava III č. 3Rt/11/92 zo dňa 16.06.2008 z dôvodu, že žalobkyňa nemala v registri trestov záznam o právoplatnom odsúdení. Na základe tohto Okresný súd Bratislava II vydal rozhodnutie č. D 6/1993, Dnot 53/2009 zo dňa 21.02.2013, právopl. 25.04.2013, ktorým priznal žalobkyni vlastnícke právo po jej neb. otcovi, a to spoluvlastnícky podiel 1/6-iny k rodinnému domu súp. č. XXX zapísaný na LV č. XXXX kat. úz. A., ktorý podiel bol v jej prospech riadne zapísaný na LV č. XXXX, ale spoluvlastnícky podiel 1/10-iny k pozemkom zapísaným na LV č. XXX, na LV zapísané nebol, nakoľko tieto pozemky boli Kúpnu zmluvou zo dňa 28.09.1987 prevedené na žalovanú spolu so spoluvlastníckym podielom 1/6-iny zdedeným po matke žalobkyne.

Žalobkyňa teda nadobudla v zmysle právoplatného rozhodnutia ŠN Bratislava - vidiek č. D 478/71 zo dňa 20.10.1971, právopl. 20.10.1971 okrem iného spoluvlastnícky podiel 1/6-iny k nehnuteľnostiam v kat. úz. A. zapísaným na LV č. XXX - parc. č. XXXX/X, XXXX/XX P. XXXX/XX a v zmysle právoplatného uznesenia Okresného súdu Bratislava II č. D 6/1993, Dnot 53/2009 zo dňa 21.02.2009, právopl. 25.04.2009 ďalej navrhovateľka nadobudla okrem iného spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX v podiele 1/10-iny.

V čase podania žaloby na súd bola napriek právoplatným uzneseniam žalobkyňa evidovaná len ako podielový spoluvlastník v podiele 1/6-iny k rodinnému domu súp. č. XXX podľa uznesenia Okresného súdu Bratislava II č. D 6/1993, Dnot 53/2009 a v zostávajúcej časti jej bol zápis do KN ohľadne nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX odmietnutý pre neprávoplatné rozhodnutia.

2. Na preukázanie dôvodnosti žaloby žalobkyňa pripojila nasledovné listinné doklady: rozhodnutie ŠN Bratislava - vidiek č. D 478/71 zo dňa 20.10.1971, LV č. XXX kat. úz. A., uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. 16Co 187/87-145 zo dňa 31.07.1987, uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. D 6/1993, Dnot 53/2009 zo dňa 21.02.2013, Hospodársku zmluvu č. Fin.4/948/87,23/82 zo dňa 01.02.1988, žiadosť MNV v Bernolákove o vydanie LV v zmysle HZ o prevode správy národného majetku z ONV Bratislava-vidiek na MNV Bernolákovo zo dňa 15.02.1988, žiadosť o zápis do evidencie nehnuteľnosti zo dňa 12.05.1988, Kúpnu zmluvu uzavretú medzi žalovanou a Čsl. štátom, zast. MNV Bernolákovo zo dňa 23.09.1987 schválené ONV Bratislava - vidiek, uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. 3Rt 11/92 zo dňa 16.06.2008, Oznamenie Okresného úradu Senec, katastrálneho odboru právnej zástupkyne žalobkyne z dňa 12.12.2013.

3. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a žiadala ju zamietnuť.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie vypočítaním právnych zástupcov sporových strán, oboznámil sa s listinnými dokladmi: LV č. XXXX a XXX kat. úz. A., rozhodnutím ŠN notárstva Bratislava-vidiek č. D 478/71 zo dňa 20.10.1971, uznesením Krajského súdu v Bratislave č. 16Co 187/87-143 zo dňa 31.07.1987, uznesením Okresného súdu Bratislava II č. D 6/1993, Dnot 53/2009 zo dňa 21.02.2013, Hospodárskou zmluvou č. Fin. 4/948/87, 23/87 zo dňa 01.02.1988, Kúpnu zmluvou uzavretou medzi žalovanou a Čsl. štátom zast. MNV zo dňa 28.09.1987, uznesením tunajšieho súdu č. 3Rt 11/92 zo dňa 16.06.2008, oznámením Okresného úradu Senec, katastrálny odbor zo dňa 12.12.2013, ftk. návrhu podaného na Okresný súd Bratislava-vidiek dňa 04.11.1987 žalovanou a mal. Q. K. o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, Žiadosťou MNV v Bernolákove adresovaná ONV Fin. odbor Bratislava-vidiek č. 2/1987 zo dňa 08.10.1987 o schválenie kúpnopredajnej zmluvy, žiadosťou žalovanej adresovanej ŠN Bratislava-vidiek zo dňa 28.09.1987 o zaregistrovanie kúpnej zmluvy. Výpisom z uznesenia rady MNV Bernolákovo č. 195/R-87 zo dňa 22.09.1987, žiadosťou žalovanej adresovanej MNV Bernolákovo o odpredaj pozemkov resp. zriadenie práva užívania zo dňa 07.09.1987, dedičskými spismi tunajšieho súdu po matke žalobkyne V.. M. K. č. D478/71, č. 31D/297/2013, dedičským spisom po otcovi žalobkyne V.. Q. K. č. D 6/93 a č. 38D/361/2015, ako i obsahom celého spisu č.k. 21C 67/2014, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

5. Z LV č. XXX kat. úz. A. súd zistil, že spoluvlastníkmi vyššie uvedených pozemkov sú: Q.. M. K. nar. XX.XX.XXXX v podiele 8/30; V.. Y. K., nar. XX.XX.XXXX v podiele 8/30; žalovaná v podiele 11/30; Q. K., nar. XX.XX.XXXX v podiele 1/10.

6. Z vyjadrenia právnej zástupkyne žalobkyne súd zistil, že svoj nárok opiera žalobkyňa predovšetkým o dedičské rozhodnutie po svojom otcovi Okresného súdu Bratislava II č.k. D 6/1993, Dnot 53/2009 zo dňa 21.02.2013, právopl 25.04.2013, na základe ktorého boli žalovanej priznané spoluvlastnícke podiely 1/10-iny na predmetných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX kat. úz.

A.Á.. Žalovaná bola účastníčkou tohto dedičského konania. Nárok v časti spoluvlastníckeho podielu v 1/6 opiera žalobkyňa o dedičské rozhodnutie po svojej matke ŠN Bratislava - vidiek č.k. D 478/71 zo dňa 20.10.1971, pričom z dôvodu, že žalobkyňa nebola nikdy právoplatne odsúdená, tento podiel nemohol nikdy prepadnúť v prospech štátu. Podiel 1/10-iny po otcovi nadobudla právoplatne až v roku 2013. Žalobkyňa poprela, žeby žalovaná bola dobromyseľná pri uzatváraní Kúpnej zmluvy z roku 1987, nakoľko mala vedomosť, že dedičské konanie po otcovi žalobkyne, ktorého bola sama účastníčkou a pričičovala sa o predĺžovanie konania, nie je ukončené. Žalovanú žaluje z dôvodu, že medzi MNV Bernolákovo a žalovanou bola dňa 28.09.1987 uzavretá Kúpna zmluva ohľadne prevodu spoluvlastníckych podielov k týmto parcelám v podiele 1/6 a 1/10. Čsl. štát a MNV Bernolákovo však nebol právoplatným vlastníkom týchto nehnuteľností, preto ich ani nemohol na žalovanú previesť. Žalobkyňa nebola nikdy odsúdená za trestný čin opustenia republiky, preto jej nemohol byť uložený právoplatne trest prepadnutia majetku, čo vyplýva z odôvodnenia uznesenia OS Bratislava III č. 3Rt 11/92 zo dňa 16.06.2008 týkajúci sa súdnej rehabilitácie. Dedičské rozhodnutie po V.. Y. K. bolo skončené až v roku 2013, o čom žalovaná vedomosť má, keďže prvotné dedičské rozhodnutie bolo rozsudkom Krajského súdu Bratislava, o ktoré sa opiera prevodca predmetných spoluvlastníckych podielov v Kúpnej zmluve z roku 1987, zrušené.

Žalobkyňa v zastúpení svojej právnej zástupkyne ďalej vo svojom vyjadrení uviedla, že v zmysle odôvodnenia uznesenia OS Bratislava III č. 3Rt 11/92 zo dňa 16.06.2008, právoplatne 24.06.2008 je zrejmé, že žalobkyňa bola odsúdená rozsudkom OS Bratislava-vidiek č. k. 1T/32/82 zo dňa 15.02.1982 pre trestný čin opustenia republiky, avšak tento rozsudok nikdy nenadobudol právoplatnosť a bol uznesením KS Bratislava č. 5To 164/82 zo dňa 13.04.1982 zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V registri trestov žalobkyňa nemá záznam o právoplatnom odsúdení, z čoho vyplýva, že nebola právoplatne odsúdená a jej majetok nemohol prepadnúť v prospech štátu. Žalovaná bola účastníčkou dedičského konania po neb. otcovi žalobkyne V.. Q. (Y.) K., zomr. XX.XX.XXXX, a teda nemohla byť dobromyseľná v otázke ukončenia dedičského konania č. D 1023/85 po poručiťelovi, lebo sama žalovaná sa odvolala a bola iniciátorkou ďalších úkonov v tomto dedičskom konaní, ktoré bolo definitívne ukončené 25.04.2013 rozhodnutím OS Bratislava II č.k. D 6/1993, Dnot 53/2009. Nie je možné, aby žalovaná, ktorá podnikla právne kroky k ďalšiemu prejednávaniu dedičstva, bola dobromyseľná v otázke jeho ukončenia a aby sa odvolávala na závery súdnych rozhodnutí, ktoré ona sama napadla opravným prostriedkom. Žalovaná po celú dobu dedičského konania po neb. Q. Y. K. od jeho úmrtia XX.XX.XXXX do právoplatnosti rozhodnutia o dedičstve 25.04.2013 nebola dobromyseľnou v otázke pripadnutia majetkových podielov žalobkyne, a teda ani v otázke prepadnutia jej majetku štátu. Sama žalovaná podnikala kroky, ktoré odďaľovali dedičské konanie po otcovi žalobkyne, preto v okamihu uzatvorenia kúpnej zmluvy v roku 1987 nemohla byť dobromyseľná, že spoluvlastnícke podiely, ktoré kupuje skutočne oprávnené patria predávajúcemu, keď vedela, že dedičské konanie stále prebieha a nie je ukončené.

7. Z výpovede právneho zástupcu žalovanej súd zistil, že žalovaná nadobudla spoluvlastnícke podiely 1/6 a 1/10 k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi, zaplatila za ne kúpnu cenu v zmysle Vyhl. č. 129/84 vo výške 1.794 Kčs. K odpredaju predmetných nehnuteľností na základe Kúpnej zmluvy z 28.09.1987 došlo na základe žiadosti žalovanej o odpredaj pozemku, príp. zriadenie práva užívania z 07.09.1987, uznesením rady MNV Bernolákovo z 22.09.1987 bol žalovanej udelený súhlas s prevodom. Nakoľko žalobkyňa v minulosti opustila republiku, prepadol jej majetok a jedinou možnosťou zachovania rodinného majetku bolo odkúpenie jej spoluvlastníckych podielov od štátu, v prospech ktorého majetok prepadol s tým, že dôvod nadobudnutia vlastníctva štátom nebolo povinnosťou skúmania. Žalovaná preto dobromyseľne nadobudla predmetné spoluvlastnícke podiely k predmetným nehnuteľnostiam.

Žalovaná vo svojom vyjadrení ďalej uviedla, že skutočnosť, či bola žalobkyňa právoplatne odsúdená, je pre posúdenie nároku irelevantné. Na základe trestného rozsudku pripadol majetok žalobkyne MNV Bernolákovo v zmysle platných právnych predpisov na základe Hospodárskej zmluvy zo dňa 01.02.1988 v zmysle zákona č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník. MNV Bernolákovo previedol vlastnícke právo k majetku v zmysle účinných právnych predpisov na žalovanú, ktorá spoluvlastnícky podiely k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX v podieloch 1/6 a 1/10 nadobudla Kúpnu zmluvou uzavretou s MNV Bernolákovo. Dobromyseľnosť žalovanej je jednoznačná a preukázaná s potrebou ochrany dobromyseľného vlastníka pred akýmikoľvek zásahmi. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytnutá široká ochrana, v opačnom prípade by si nemohol byť nikdy istá svojim vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu (R 14/2009).

Žalovaná ďalej namietala svoju pasívnu legitímáciu v spore z dôvodu, že spoluvlastnícke podiely predmetných nehnuteľností žalobkyne boli zoštátnené v zmysle účinných právnych predpisov, takže spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností sa stal štát, od ktorého by si žalovaná mala uplatňovať majetkové krivky, príp. mala možnosť získať majetok reštitúciou. Zároveň žalovaná namietala nepreukázanie naliehavosti právneho záujmu na určovacej žalobe žalobkyňou, nakoľko v prípade, ak by súd žalobe vyhovel, vznikol by stav právnej neistoty a žalovaná by mala možnosť uplatniť svoje práva prostredníctvom ďalších žalôb. S poukazom na Nález Ústavného súdu SR č. I. ÚS 249/2015, ktorým bola zásada „nemo plus iuris“ de facto prelomená a podľa ktorého „treba prihliadnúť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv (kolízia ústavného princípu ochrany dobrej viery a princípu ochrany vlastníctva pôvodného vlastníka), ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko má niešť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustilo vlastníkovu sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom katastrálnom konaní“. Podľa žalovanej, konanie žalobkyne by mohlo byť považované za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keďže táto nemá žiaden právny záujem na vlastníctve zanedbateľného spoluvlastníckeho podielu, keďže dlhodobo žije mimo územia SR bez perspektívy jej návratu a účelom jej konanie je len narúšanie spoločenských vzťahov.

Žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa sa domáha určenia svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX kat. úz. A. v rozsahu podielov 1/6-iny + 1/10-iny z dôvodu, že v tomto rozsahu nadobudla žalovaná spoluvlastnícke podiely titulom kúpnej zmluvy z 28.09.1987 uzatvorenej medzi Čsl. štátom ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou, pričom je viac než zrejmé, že spoluvlastnícky podiel 1/10-iny nadobudnutý žalovanou v roku 1987 kúpnu zmluvou nemôže byť ten istý podiel, ktorý žalobkyňa zdedila po svojom otcovi v dedičskom konaní D 6/1993 až v roku 2013, pretože podiel 1/10 zdedený žalobkyňou v roku 2013 zjavne a nepochybne v roku 1987 nepatrila ani štátu a ani žalobkyni, ale patrila V.. Q. K.. Preto žalobkyňa nemá žiaden právny titul na požadovanie spoluvlastníckeho podielu 1/10-iny k predmetným nehnuteľnostiam od žalovanej, pretože odvolávanie sa na dedičské rozhodnutie D 6/1993 z roku 2013 ako titul nadobudnutia vlastníctva je v tejto súvislosti zavádzajúci.

Žalovaná nadobudla spoluvlastnícke podiely 1/6 a 1/10 titulom Kúpnej zmluvy z 28.09.1987. potom, ako Okresný súd Bratislava - vidiek rozsudkom č. 2T/32/82 zo dňa 24.05.1982 uznal žalobkyňu vinnou zo spáchania trestného činu opustenia republiky a bol jej uložený trest prepadnutia majetku a nadobudol jej majetok štát zastúpený Obcou Bernolákovo (MNV Bernolákovo) na základe: rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. 26Co 187/87-143 a Hospodárskou zmluvou uzavretou podľa § 374 a nasl. Hospodárskeho zákonníka, z čoho je zrejmé, že štát zastúpený Obcou Bernolákovo nenadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam neprávoplatným trestným rozsudkom č. 1T 32/82, ale na základe samostatného rozsudku. Skutočnosť, že v čase prevodu bol štát riadne vedený v evidencii nehnuteľnosti ako vlastník predmetných nehnuteľností vyplýva zo žiadosti MNV Bernolákovo z 28.09.1987, ktorého prílohou o zaregistrovanie kúpnej zmluvy boli: kúpna zmluva, výpis z LV č. XXX, doklad, že žalovaná nemá žiadne podližnosti voči štátu, kópia z pozemkovej mapy a čestné prehlásenie. Ak bol štát pred uzavretím predmetnej kúpnej zmluvy riadne zapísaný do evidencie nehnuteľnosti ako vlastník, muselo sa tak stať na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku č.k. 26 Co 187/87, ktorá zmluva bola zaregistrovaná ŠN a štát bol zapísaný ako vlastník aj na LV. Žalovaná potom nemala najmenší dôvod zapochybovať o tom, že predávajúci - štát nie je alebo nemôže byť vlastníkom predmetných nehnuteľností. Žalovaná preto dobromyseľne nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam od štátu v roku 1987 a ani samotná žalobkyňa nemala do roku 2008 pochybnosť o tom, že jej majetok prepadol v prospech štátu, pretože jej sestra Q.. M. K. podala dňa 23.06.1992 žiadosť o súdnu rehabilitáciu žalobkyne s presvedčením, že žalobkyňa bola právoplatne odsúdená za trestný čin opustenia republiky a bol jej uložený trest prepadnutia majetku, pričom až z rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III č.k. 3Rt/11/92 zo dňa 16.06.2008 sa dozvedela, že nebola nikdy právoplatne odsúdená a nebol jej ani právoplatne uložený trest prepadnutia majetku. Žalovaná je od roku 1987 zapísaná na LV č. XXX ako podielový spoluvlastník predmetných nehnuteľností a ako vlastník ich užíva, využíva všetky svoje vlastnícke oprávnenia, platí daň z nehnuteľnosti. Jej vlastnícke právo nebolo až do momentu podania žaloby žalobkyňou dotknuté, žalovaná teda nepretržite po dobu viac ako 10 rokov mala nehnuteľnosti v držbe a užívala ich ako vlastník titulom Kúpnej zmluvy, preto ich v zmysle § 134 ods. 1, § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) nadobudla vydržaním.

8. Žiadosťou zo dňa 07.09.1987 žalovaná žiadala MNV Bernolákovo o odpredaj pozemkov, resp. zriadenie práva užívania, ktorú žiadosť odôvodnila tým, že na základe rozsudku OS Bratislava-vidiek

č. 1T 32/82 v spojení s uznesením Krajského súdu č. To 347/87 bola B. K. odsúdená pre trestný čin opustenia republiky s tým, že jej majetok prepadol v prospech štátu a to v 1/6 parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX P. XXXX/X. Vlastníkom druhej polovice bol manžel žalobkyne V.. Q. K., ktorý zomrel XX.XX.XXXX. V dedičskom konaní, ktoré skončilo 31.07.1987 uznesením Krajského súdu č. 16Co 187/87-143 v prospech štátu prepadla 1/10 horeuvedených pozemkov. V prvom prípade (1/6) prepadol okrem iného pozemok vo výmere 280,3 m², v druhom prípade (1/10) okrem iného 168,2 m². Žalovaná s dcérou dedili rodinný dom, za ktorý uhradí podľa citovaného uznesenia KS v Bratislave č. 16Co 187/87-143 zo dňa 31.07.1987 sumu 6538,80 Kčs. Súčasne žalovaná s dcérou zdedili 2/10 vyššie cit. pozemkov, t.j. 336,4 m². Na týchto pozemkoch je zároveň postavený rodinný dom, ktorý zdedila žalovaná s dcérou. Celkovo predmetné pozemky majú výmeru 1682 m², pričom pozemok, ktorý zdedila žalovaná s dcérou má výmeru len 336,4 m², ktorý nedosahuje ani výmeru pre zriadenie rekreačnej chaty, príp. rodinného domu. Preto žalovaná žiadala o odpredaj (zriadenie práva) užívania k pozemkom, ktoré prepadli v prospech štátu s tým, že by sa vytvorila parcela vo výmere cca 874,9 m².

9. Z výpisu z uznesenia rady MNV Bernolákovo č. 195/R-87 zo dňa 22.09.1987 súd zistil, že rada MNV súhlasí a doporučuje uzatvoriť kúpnu zmluvu so žalovanou o odkúpenie pozemkov v celkovej výmere 448,3 m².

10. Z Kúpnej zmluvy zo dňa 23.09.1987 súd zistil, že predávajúci Čsl. štát zastúpený MNV Bernolákovo odpredal žalovanej ako kupujúcej nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX kat. úz. A. v podiele 1/6-iny a 1/10-iny, a to parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X v celkovej výmere 448,3 m², ktoré pozemky boli nadobudnuté MNV v Bernolákove rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 26Co 187/87-143 a hospodárskou zmluvou č. Fin. 4-948/87. Kúpna cena za nadobudnuté pozemky bola určená podľa Vyhl. č. 129/84 Zb. v sume 1.794 Kčs, ktorú mala kupujúca zaplatiť na účet ONV Bratislava-vidiek od 15 dní po registrácii zmluvy. Predávajúci v čl. III prehlásil, že predáva uvedenú nehnuteľnosť bez tiarch a v zmysle čl. IV malo vlastnícke právo odkúpenej nehnuteľnosti prejsť na kupujúceho registráciou kúpnej zmluvy ŠN Bratislava-vidiek. V zmysle čl. VI mala kúpna zmluva nadobudnúť účinnosť po schválení Finančným odborom ONV Bratislava-vidiek a registráciou ŠN Bratislava-vidiek. Žiadosť kupujúcej o uzatvorenie kúpnej zmluvy bola Radou MNV Bernolákovo uznesením č. 195/R-87 doporučená dňa 22.09.1987 ku kladnému vybaveniu.

Zmluva bola registrovaná ŠN Bratislava - vidiek pod č. RI 1341/87 dňa 22.10.1987.

11. Žiadosťou zo dňa 28.09.1987 žiadali MNV Bernolákovo a žalovaná ŠN Bratislava - vidiek o zaregistrovanie kúpnej zmluvy (nešpecifikovanej) s predložením dokladov špecifikovaných ako: kúpna zmluva, výpis z evidencie nehnuteľnosti LV XXX, doklad o neexistencii podlížností voči štátu nadobúdateľkou, kópiu z pozemkovej mapy, vyplnený dotazník a čestné prehlásenie k registrácii zmluvy.

12. Žiadosťou č. 5/1987 zo dňa 08.10.1987 MNV v Bernolákove žiadalo ONV Bratislava - vidiek o schválenie kúpnopredajnej zmluvy uzavretej medzi MNV Bernolákovo a žalovanou ako kupujúcou, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX kat. úz. A., parc.č. XXXX/XX zast. pl. o výmere 884 m², parc. č. XXXX/XX záhrada o výmere 478 m² a parc. č. XXXX/X zast. pl. o výmere 320 m² v čiastke 1/6-iny a 1/10-iny, len pozemky.

13. Z návrhu podaného na Okresný súd Bratislava - vidiek dňa 04.11.1987 vedeného pod č.k. 11 C 182/87 súd zistil, že žalovaná s dcérou Q. K., nar. XX.XX.XXXX v tom čase maloletou podali návrh na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva voči Q.. M. K. a V.. Y. K. k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX kat. úz. A. uvádzajúc okrem iného, že žalovaná z dôvodu zväčšenia výmery pozemku požiadala MNV v Bernolákove o odpredaj ideálnych častí pozemkov, ktoré prepadli po B. K. v prospech štátu v podieloch 1/6 a 1/10, pričom žalovanej tieto podiely boli Kúpnou zmluvou registrovanou ŠN prevedené. Spolu so zdedenými pozemkami spolu s dcérou Q. a odkúpenými časťami žalovanou od MNV Bernolákovo sa tak vytvorí pozemok o výmere 784,9 m², čím sa vytvorí podľa špecifikovaného geom. plánu zo dňa 28.09.1987 nový pozemok a Q.. K. M. a V.. Y. K. by pripadli pozemky parc.č. XXXX/XX a XXXX/X.

14. Z Rozhodnutia ŠN Bratislava - vidiek č.k. D 478/71 zo dňa 20.10.1971, právopl 20.10.1971 v dedičskej veci po poručiťelke V.. M. K., zomr. XX.XX.XXXX, nar. XX.XX.XXXX bolo potvrdené dedičstvo v prospech detí poručiťelky: žalobkyňi, M. K., nar. XX.XX.XXXX, Y. K., nar. XX.XX.XXXX každému v

podiele 1/6-iny k rodinnému domu v kat. úz. A. a záhrad parc.č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX vedené v PK vl. XXXX. (Jedná sa o rodinný dom súp. č. XXX postavený na parc.č. XXXX/XX).

15. Rozhodnutím ŠN Bratislava- vidiek č.k. D 1023/85-136 zo dňa 10.04.1987 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 16Co 187/87-143 zo dňa 31.07.1987 s vyznačenou právoplatnosťou dňa 17.09.1987, bolo dedičstvo po poručiteľovi V. Q. K., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX vporiadané tak, že okrem iného podiel 1-ice pozemkov parc.č. XXXX/XX zast. plocha o výmere 884 m², parc.č. XXXX/XX záhrada o výmere 496 m², parc.č. XXXX/X záhrada o výmere 302 m², zapísané na LV č. XXX kat. úz.- A. nadobudli dedičia: žalobkyňa, žalovaná, mal. Q. K., Q.. M. K., V.. Y. K., každý v podiele 1/10-iny k celku. Dedička P. K. - žalovaná bola na vyrovnanie dedičského podielu zaplatiť okrem iného B. K. - žalovanej sumu 6538,80 Kčs do 30 dní, pričom dedičský podiel dedičky B. K., bytom K., vrátane plnení na vyrovnanie jej dedičského podielu mali pripadnúť Čsl. štátu, zast. ONV - finančným odborom Bratislava-vidiek. Z odôvodnenia uznesenia čl. 7 súd zistil, že dedičský podiel priznaný žalobkyni prechádza na Čsl. štát z dôvodu, že majetok tejto dedičky na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava - vidiek č. 1T 32/82 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. 5To 347/87 prepadol v prospech Čsl. štátu.

16. Rozsudkom Najvyššieho súdu SSR č. 1Cz 55/89 zo dňa 27.06.1989 boli rozhodnutia uvedené v bode 16 odôvodnenia tohto rozsudku, t.j. rozhodnutie ŠN Bratislava-vidiek č.k. D 1023/85-136 zo dňa 10.04.1987 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 16Co 187/87-143 zo dňa 31.07.1987 zrušené z dôvodu, že nimi bol porušený zákon a vec bola vrátená ŠN Bratislava - vidiek na ďalšie konanie. Rozsudok Najvyššieho súdu SSR bol vydaný na základe sťažnosti generálneho prokurátora pre porušenie zákona na podnet dedičky poručiteľa Q.. M. K., E.. a predmetný rozsudok prevzala žalovaná dňa 18.08.1989.

17. Uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. D 6/1993, Dnot 53/2009 zo dňa 21.02.2013, právopl. 25.04.2013 v dedičskej veci po poručiteľovi V. Q. (Y.) K., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX bolo potvrdené nadobudnutie dedičstva okrem iného: nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. A. parc. č. XXXX/XX zast. plochy a nádvoria o výmere 884 m², parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere 478 m², parc.č. XXXX/X zast. plochy a nádvoria o výmere 320 m² dedičom: žalobkyni, žalovanej, Q.. M. K., nar. XX.XX.XXXX, V.. Y. K., nar. XX.XX.XXXX, B. K., nar. XX.XX.XXXX, V.. Q. K. , nar. XX.XX.XXXX, a to každému v podiele 1/10-iny. Žalovaná bola povinná na vyrovnanie dedičského podielu spoludedičov vyplatiť okrem iného žalobkyni sumu 217,05 eur od 30 dní od právoplatnosti uznesenia. Súd ďalej z dedičského spisu zistil, že bola vykonávaná OS Bratislava III rekonštrukcia trestného spisu č. 1T 32/82 z dôvodu jeho strany, pričom sa súdu nepodarilo zadovážiť rozhodnutie KS Bratislava č.k. 5To 347/87.

18. Uznesením Okresného súdu Bratislava III č.k. 3Rt 11/92 zo dňa 16.06.2008, právoplatným dňa 24.06.2008 bola žiadosť Q.. M. K. zo dňa 23.06.1992 o súdnu rehabilitáciu v zmysle zákona č. 119/90 Zb. o súdnych rehabilitáciách jej sestry B. K., nar. X.XX.XXXX - žalobkyne, zamietnutá. Z odôvodnenia uznesenia súd zistil, že dôvodom žiadosti o súdnu rehabilitáciu bolo zrušenie zo zákona právoplatných odsudzujúcich rozhodnutí pre trestné činy opustenia republiky vyhlásené v čase od 25.02.1948 do 01.01.1990, pričom súd zistil, že rozsudkom OS Bratislava - vidiek č. 1T 32/82 zo dňa 15.02.1982 bola B.P. K. odsúdená pre trestný čin opustenia republiky, tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť a bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5To 164/820 zo dňa 13.04.1982 v celom rozsahu zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie. OS Bratislava-vidiek na hlavnom pojednávaní dňa 24.05.1982 vec opätovne prejednal a rozhodol odsudzujúcim rozsudkom pre trestný čin opustenia republiky, pričom obhajca obžalovanej podal voči rozsudku odvolanie, teda rozsudok nenadobudol právoplatnosť, rozhodnutie Krajského súdu 5To 347/82 sa v archívoch spisov nenachádzalo. /na vyžiadanie súdu zaslané nebolo/. V registri trestov odsúdená B.P. K. nemala záznam o právoplatnom odsúdení, teda právoplatne odsúdená nebola, preto sa na B. K. nevzťahuje predmetný odsudzujúci rozsudok.

19. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 134 ods. 1 OZ, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť; a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 134 ods. 3 OZ, do doby podľa odseku 1 sa započítava aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa § 130 ods. 1 OZ, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 133 ods. 2 OZ, ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva osobitného predpisu.

20. Predmetom prejednávanej veci je určenie žalobkyne za spoluvlastníčku nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. A., a to parc. č. XXXX/X zast. plochy a nádvoria o výmere 320 m²; k parc. č. XXXX/XX zast. plochy a nádvoria o výmere 884 m²; k parc. č. XXXX/XX záhrady o výmere 478 m², a to v podiele 1/10-iny a 1/6-iny, teda 8/30-in, ktoré spoluvlastníčke podiely nadobudla žalovaná na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 28.09.1987 od Čsl. štátu v zast. MNV Bernolákovo, ktorý ich nadobudol z dôvodu prepadnutia majetku žalobkyne v dôsledku odsudzujúceho rozsudku pre trestný čin opustenia republiky, ktorý rozsudok však nikdy nenadobudol právoplatnosť, preto podľa žalobkyne Čsl. štát sa nestal ich vlastníkom (resp. spoluvlastníkom) a teda nebol oprávnený ani predmetné nehnuteľnosti (resp. spoluvlastnícke podiely) prevádzať.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. A. sú: Q. M. K. nar. XX.XX.XXXX v podiele 8/30; V. Y. K., nar. XX.XX.XXXX v podiele 8/30; žalovaná v podiele 11/30; Q. K., nar. XX.XX.XXXX v podiele 1/10. Žalovaná uvedený spoluvlastnícky podiel nadobudla na základe zmluvy RI 1341/87-K B4 a uznesenia D 6/1993, Dnot 53/2009 zo dňa 25.04.2013, Z3123/13. S poukazom na judikát NS SR č. 3Cdo 51/2009 zo dňa 28.10.2010 žalobkyňa sa svojho nároku správne domáha výlučne voči žalovanej ako jednej zo spoluvlastníkov predmetných nehnuteľností z dôvodu, že práve žalovanou nadobudnutý v rozpore so zákonom spoluvlastnícky podiel žalobkyne je predmetom žaloby. Súd s poukazom na citovaný judikát NS a konštantnú judikatúru sa stotožnil s pasívnou vecnou legitimáciou výlučne žalovanej, nakoľko práva ďalších spoluvlastníkov touto žalobou ani prípadným rozhodnutím súdu nie sú dotknuté, pasívne legitimovaným je len dotknutý spoluvlastník tohto spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že právnej sféry ostatných spoluvlastníkov sa toto konanie netýka a výsledok konania nemôže mať žiaden dopad na vymedzenie ich práv a povinností týmto súdnym rozhodnutím.

22. Určovacia žaloba podľa § 137 písm. c) CSP je svojou povahou žalobou preventívnou, ktorej účelom je predísť stavu právnej neistoty ohľadne určitého práva alebo jeho výkonu a jej význam je rýdzo praktický - nastoliť istotu v ohrozených právnych vzťahoch. Právny záujem je naliehavý v tom zmysle, že žalobca nemá možnosť domáhať sa ochrany svojich práv a oprávnených záujmov iným procesným prostriedkom a existujúca spornosť z právneho vzťahu medzi stranami sporu môže byť odstránená len podaním žaloby s petitom určovacím. Žaloba, ktorá nerieši spornosť vzťahu strán sporu, nie je procesne prípustná. Úspešne môže podať žalobu určovaciu len ten, kto má na požadovanom určení naliehavý právny záujem, ktorý tu nahrádza vecnú legitimáciu účastníka. Podmienkou je, aby žalobca mal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a to na určení proti označenému žalovanému, ak sa žalobou vytvorí pevný základ pre právne vzťahy strán sporu a tým sa potom zabráni prípadným ďalším žalobám. V prejednávanej veci je nesporné, že súčasne popri sebe existujú právne tituly nadobudnutia predmetných spoluvlastníckych podielov k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX kat. úz. A. aj na strane žalobkyne, aj na strane žalovanej súčasne, pričom však z dôvodu už zápisu spoluvlastníckeho práva v prospech žalovanej k predmetným nehnuteľnostiam nie je možné katastrálnym úradom zapísať na LV vlastnícke právo žalobkyne k totožným nehnuteľnostiam (resp. spoluvlastníckym podielom); nepochybne tu preto existuje stav právnej neistoty v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami, ktoré zakladá preukázanie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c) CSP.

23. Medzi sporovými stranami bolo nesporné, žalobkyňa na základe dedičského rozhodnutia

ŠN Bratislava - vidiek č.k. D 478/71 zo dňa 20.10.1971, právopl. 20.10.1971 po svojej matke V.. M. K. nadobudla k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX spoluvlastnícky podiel v 1/6-ine. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava-vidiek č.k. 1T 32/82 v spojení s rozsudkom KS Bratislava č.k. 5To 164/82 zo dňa 17.04.1982 a následne z dôvodu zrušenia skoršieho rozhodnutia súdu I. stupňa a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie rozsudkom č.k. 1T 32/82 zo dňa 24.05.1982 v spojení s rozsudkom KS Bratislava č. k.5To 347/87 bola žalobkyňa odsúdená pre trestný čin opustenia republiky a bol jej uložený trest prepadnutia majetku. V dedičskej veci po otcovi žalobkyne a manželovi žalovanej V.. Q. K. rozhodnutím ŠN Bratislava- vidiek č.k. D 1023/85-136 zo dňa 10.04.1987 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 16Co 187/87-143 zo dňa 31.07.1987 s vyznačenou právoplatnosťou dňa 17.09.1987, bolo dedičstvo po poručiteľovi V.. Q. K., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX vporiadané tak, že spoluvlastnícke podiely k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX nadobudli žalobkyňa, žalovaná, mal. Q. K., Q.. M. K., V. Y. K., každý v podiele 1/10-iny k celku. Dedička P. K. - žalovaná bola na vyrovnanie dedičského podielu zaplatiť okrem iného B. K. - žalovanej sumu 6538,80 Kčs do 30 dní, pričom dedičský podiel dedičky B. K. vrátane plnení na vyrovnanie jej dedičského podielu mali pripadnúť Čsl. štátu, zast. ONV - finančným odborom Bratislava-vidiek z dôvodu, že majetok tejto dedičky na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava - vidiek č. 1T 32/82 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. 5To 347/87 prepadol v prospech Čsl. štátu.

Na základe podnetu dedičky po poručiteľovi V.. Q. K. v dedičskom konaní pred Okresným súdom Bratislava-vidiek č.k. D 1023/85 na základe mimoriadneho dovolania podaného generálnym prokurátorom boli rozsudkom Najvyššieho súdu SSR č. 1Cz 55/89 zo dňa 27.06.1989 právoplatné rozhodnutia ŠN Bratislava-vidiek č.k. D 1023/85-136 zo dňa 10.04.1987 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 16Co 187/87-143 zo dňa 31.07.1987 zrušené z dôvodu, že nimi bol porušený zákon a vec bola vrátená ŠN Bratislava - vidiek na ďalšie konanie s tým, že žalovaná predmetný rozsudok prevzala dňa 18.08.1989. Dedičské konanie po poručiteľovi V.. Q. K. bolo však právoplatne ukončené až na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava II č.k. D 6/1993, Dnot 53/2009 zo dňa 21.02.2013, právopl. 25.04.2013, ktorým bolo potvrdené nadobudnutie dedičstva, okrem iného predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. A.: žalobkyni, žalovanej, Q.. M. K., nar. XX.XX.XXXX, V. Y. K., nar. XX.XX.XXXX, B. K., nar. XX.XX.XXXX, V.. Q. K., nar. XX.XX.XXXX, a to každému v podiele 1/10-iny.

Na základe žiadosti Q.. M. K., E.. (sestry žalobkyne) o súdnu rehabilitáciu žalobkyne podľa zákona č. 119/90 Zb. o súdnych rehabilitáciách zo dňa 23.06.1992 z dôvodu zo zákona zrušenia právoplatných odsudzujúcich rozsudkov pre trestné činy opustenia republiky v období od 25.02.1945 - 01.01.1990, bola žiadosť Q.. M. K. uznesením Okresného súdu Bratislava III č.k. 3Rt 11/92 zo dňa 16.06.2008, právoplatným dňa 24.06.2008 zamietnutá z dôvodu, že v archívoch sa nepodarilo nájsť rozhodnutie Krajského súdu Bratislava č. 5To 347/82, ktorým by bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava-vidiek č. 1T 32/82 zo dňa 24.05.1982 a B.P. K. - žalovaná nemala záznam v registri trestov, preto súd rozsudok 1T 32/82 nepovažoval za právoplatný, čím neexistoval dôvod na jeho zrušenie podľa § 9 zákona č. 119/90 Zb. o súdnych rehabilitáciách.

24. Ako mal súd ďalej z vykonaného dokazovania preukázané, po vydaní odsudzujúceho rozsudku voči žalobkyni pre trestný čin opustenia republiky a na základe ktorého jej majetok prepadol v prospech štátu v roku 1982, pričom do tejto doby bola žalobkyňa okrem iného na základe dedičského rozhodnutia po svojej matke V.. M. K. č.k. D 478/71 zo dňa 20.10.1971, právopl. 20.10.1971, podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. A. v podiele 1/6-iny a taktiež po vydaní dedičského rozhodnutia po otcovi žalobkyne a manžela žalovanej V.. Q. K., na ktorom rozhodnutí bola vyznačená právoplatnosť dňa 17.09.1987 sa stala okrem iných žalovaná, ako i žalobkyňa podielovými spoluvlastníčkami predmetných nehnuteľností v podiele 1/10-iny každá z nich s tým, že na základe odsudzujúceho trestného rozsudku voči žalobkyni č.k. 1T 32/82 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. 5To 347/87 prepadol zdedený majetok žalobkyne v prospech Čsl. štátu a na základe právoplatného dedičského rozhodnutia po V.. Q. K. pripadol zdedený majetok žalobkyne v podiele 1/10 Čsl. štátu v zast. ONV Bratislava - vidiek, fin. odbor. Žalovaná preto požiadala MNV Bernolákovo žiadosťou zo dňa 07.09.1987 (bod 8 odôvodnenia tohto rozsudku) o prevod, resp. zriadenie práva užívania spoluvlastnícky podiel 1/6-iny + 1/10 -iny predmetných nehnuteľností po žalobkyni z dôvodu zväčšenia výmery predmetných nehnuteľností, ktorých je i žalovaná s dcérou podielovou spoluvlastníčkou, s odôvodnením, že na základe rozsudku OS Bratislava-vidiek č. 1T 32/82 v spojení s uznesením Krajského súdu č. 5To 347/87 bola B. K. odsúdená pre trestný čin opustenia republiky s tým, že jej majetok prepadol v prospech štátu a to v 1/6 a v dedičskom konaní, ktoré skončilo 31.07.1987 uznesením Krajského súdu č. 16Co 187/87-143 v prospech štátu pripadla 1/10 hore

uvedených pozemkov po žalobkyni. So súhlasom Rady MNV došlo dňa 23.09.1987 k uzavretiu Kúpnej zmluvy, na základe ktorej predávajúci Čsl. štát zastúpený MNV Bernolákovo odpredal žalovanej ako kupujúcej predmetné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX kat. úz. A. v podiele 1/6-iny a 1/10-iny, a to parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X v celkovej výmere 448,3 m², ktoré pozemky boli nadobudnuté MNV v Bernolákove rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 16Co 187/87-143 a hospodárskou zmluvou č. Fin. 4-948/87. Predmetná zmluva po schválení ONV Bratislava - vidiek dňa 12.10.1987 bola registrovaná ŠN Bratislava - vidiek pod č. RI 1341/87 dňa 22.10.1987.

25. Žalobkyňa odôvodňovala žalobu určením v jej prospech spoluvlastníckeho podielu 1/6 a 1/10-iny predmetných nehnuteľností z dôvodu, že štát sa pre neexistenciu právoplatného odsudzujúceho trestného rozsudku voči nej v konaní č. 1T 32/82 a v dôsledku prepadnutia jej majetku štátu nestal nikdy právoplatným vlastníkom spoluvlastníckych podielov predmetných nehnuteľností po nej a zároveň v roku 1987, ktorým dedičským rozhodnutím nadobudol štát spoluvlastnícky podiel po žalobkyne v dedičskom konaní po jej otcovi, toto dedičské rozhodnutie v roku 1987 nebolo právoplatné, ale nadobudlo právoplatnosť až v roku 2013. Žalovaná v tejto súvislosti poukazovala na svoju dobromyseľnosť pri nadobúdaní spoluvlastníckych podielov na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 23.09.1987 od Čsl. štátu v zast. MNV Bernolákovo, ako i na nadobudnutie jej vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam titulom vydržania, ktorá predovšetkým dobromyseľnosť žalovanej pri nadobúdaní predmetných spoluvlastníckych podielov po žalobkyni od štátu Kúpnu zmluvou zo dňa 23.09.1987 bola medzi sporovými stranami sporná.

26. Súd mal v konaní preukázané, že v dôsledku odsudzujúceho trestného rozsudku žalobkyne č. 1T 32/82 zo dňa 24.05.1982 v spojení s rozsudkom KS Bratislava č.k. 5To 347/87, ktorým bola žalobkyňa odsúdená za trestný čin opustenia republiky a ktorým došlo k prepadnutiu jej majetku v prospech Čsl. štátu, došlo k prepadnutiu majetku žalobkyne v tomto čase v prospech Čsl. štátu, a to 1/6-iny spoluvlastníckeho podielu k predmetným nehnuteľnostiam získanými v roku 1971 v dedičskom konaní po svojej matke. V dôsledku uvedeného trestného rozsudku došlo k prepadnutiu majetku žalobkyne i v roku 1987 dedičským rozhodnutím po svojom otcovi V. Q. K., na ktorom bola vyznačená právoplatnosť dňa 17.09.1987, ktorým žalobkyňa okrem iného zdedila spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam v podiele 1/10-iny. Z týchto skutočností vyplýva, že v uvedenom období na základe uvedených rozhodnutí došlo v dôsledku prepadnutia majetku žalobkyne v prospech štátu na základe trestného rozsudku č. 1T 32/82 zo dňa 24.05.1982 v spojení s rozsudkom KS Bratislava č.k. 5To 347/87, pričom túto skutočnosť žiaden z dedičov, t.j. ani sporové strany, ani ďalší dedičia V. Y. K., Q. M. K., Q. K. nespochybovali až do roku 2008, resp. do podania žaloby č.k. 21C 67/2014 na súd dňa 17.02.2014. Vlastníkom spoluvlastníckych podielov po žalobkyni v 1/6 + 1/10 sa stal Čsl. štát v zast. ONV Bratislava - vidiek, finančný odbor, ktorý v zmysle § 347 a nasl. Hospodárskeho zákonníka zveril správu MNV Bernolákovo a ktorý v mene štátu uzavrel so žalovanou na základe jej odôvodnenej žiadosti zo dňa 07.09.1987 predmetnú Kúpnu zmluvu s tým, že prílohou žiadosti o jej registráciu na ŠN bol aj výpis z EN k prevádzaným nehnuteľnostiam. Ako vyplýva z uvedenej žiadosti žalovanej o odpredaj nehnuteľností (bod 8 odôvodnenia tohto rozsudku), ako i z podanej žaloby na súd dňa 04.11.1987 vedeného pod č.k.11 C 182/84 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam (bod 13 odôvodnenia tohto rozsudku), žalovaná vždy poukazovala na prepadnutie majetku žalobkyne v prospech štátu, ako i dedičským rozhodnutím právoplatným 17.09.1987 pripadnutie dedičského podielu žalobkyne v prospech štátu. V tomto smere súd nezistil vznik akejkoľvek pochybnosti o právoplatnom odsúdení žalobkyne trestným rozsudkom OS Bratislava-vidiek č. 1T 32/82 zo dňa 24.05.1982 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5To 347/87, na ktorý odkazovalo dedičské rozhodnutie po poručiteľovi V. Q. K. č. D 1023/85-136 z 10.04.1987 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 16Co 187/87-143 zo dňa 31.07.1987 s vyznačenou právoplatnosťou dňa 17.09.1987, pričom by bolo zvláštne a otázne, z akého dôvodu Krajský súd mal vedomosť o existencii rozsudku KS Bratislava č. k. 5To 347/87, ktorým bol zrejme potvrdený odsudzujúci rozsudok voči žalobkyni č. k. 1T 32/82 zo dňa 24.05.1982. Je nepochybné, že v roku 1987 žiaden z dedičov túto skutočnosť a pripadnutie majetku žalobkyne štátu nenapadol, až jedna z dedičiek Q. M. K. v roku 1992 podala na súd v zmysle zákona č. 119/90 Zb. o súdnych rehabilitáciách žiadosť o súdnu rehabilitáciu žalobkyne, ktorá citovaným trestným rozsudkom bola uznaná za vinnú z trestného činu opustenia republiky a jej majetok prepadol štátu predpokladajúc, že sa bezpochyby jednalo o právoplatný rozsudok. Až súd v rámci konania 3Rt 11/92 zistil, že spis 5To 347/82 a 16Co 187/87 sa stratili z archívu, nebolo ich možné pripojiť a oboznámiť sa tak s rozhodnutiami v týchto konaniach, preto len z dôvodu, že žalobkyňa nemala záznam v registri trestov, vyhodnotil predmetný odsudzujúci rozsudok v konaní č.

1T 32/82 voči žalobkyni za neprávoplatný, na ktorý sa nevzťahuje zákon č. 119/90 Zb. Preto dedička Q.. M. K. ako žiadateľka o súdnu rehabilitáciu žalobkyne a zrejme i žalobkyňa sa o tejto skutočnosti prvýkrát dozvedeli až z rozhodnutia OS Bratislava-vidiek č.k 3Rt 11/92 zo dňa 16.06.2008, právop. 24.06.2008. Preto nemožno v žiadnom prípade spochybňovať presvedčenie žalovanej o existencii právoplatného trestného rozsudku voči žalobkyni v konaní č. 1T 32/82 a v dôsledku neho prepadnutie a pripadnutie jej majetku v prospech štátu, keďže o tejto skutočnosti bola bezpochyby do roku 2008 presvedčená i žalobkyňa.

27. Ako mal súd ďalej preukázané, žalobkyňa nadobudnuté spoluvlastnícke podiely na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 28.09.1987, registrovanej ŠN Bratislava - vidiek dňa 22.10.1987 začala aj so zdedeným spoluvlastníckym podielom riadne užívať, dokonca žalobou na súde zo dňa 04.11.1987 vedenej pod č.k. 11C 182/87 sa spolu s dcérou Q. K. domáhali voči ostatným podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. A. (Q.. M. K. a V.. Y. K.) zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam s presvedčením, že sa uvedenou kúpnu zmluvou stala ich riadnou spoluvlastníčkou v podieloch 1/6 a 1/10-iny.

O existencii zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu SSR č.k. 1Cz 55/89 zo dňa 27.06.1989, ktorým boli dedičské rozhodnutia po poručiteľovi - otcovi žalobkyne a manželovi žalovanej V.. Q. K. (rozhodnutie ŠN Bratislava- vidiek č.k. D 1023/85-136 zo dňa 10.04.1987 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 16Co 187/87-143 zo dňa 31.07.1987) zrušené z dôvodu, že nimi bol porušený zákon, sa žalovaná prvýkrát mohla dozvedieť jeho prevzatím dňa 18.08.1989, keďže podnet na generálnu prokuratúru na podanie mimoriadneho dovolania iniciovala nie žalovaná, ale sestra žalobkyne a jedna z dedičiek predmetných nehnuteľností Q.. M. K., E.. Týmto momentom mohlo prvýkrát dôjsť k narušeniu dobrej viery u žalovanej, že prevod 1/10-iny podielu predmetných nehnuteľností, ktoré na základe uvedených zrušených dedičských rozhodnutí s vyznačenou právoplatnosťou 17.09.1987 prešli v dôsledku pripadnutia zdedeného podielu po žalobkyni štátu, či tak došlo v súlade so zákonom, nakoľko nastala situácia, že dedičské rozhodnutie po otcovi žalobkyne teda nebolo v tom čase právoplatne ukončené. K právoplatnému skončeniu dedičského konania, na základe ktorého žalobkyňa zdedila po svojom otcovi podiel 1/10-iny na predmetných nehnuteľnostiach, došlo až dňa 25.04.2013 uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. D 6/1993, Dnot 53/2009 zo dňa 21.02.2013.

28. Vydržanie ako osobitný originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona musí spĺňať nasledovné podmienky:

a/ musí ísť o spôsobilý predmet vydržania

b/ držba musí byť oprávnená. Oprávnená držba je faktické ovládanie veci alebo vykonávanie práva späť s vôľou nakladať s nimi ako so svojimi, v dobrej viere, že držiteľovi veci alebo vykonávateľovi práva tieto patria. Pri oprávnenej držbe musia byť splnené nasledovné podmienky:

- faktické ovládanie veci alebo vykonávanie práva
- vôľa nakladať s vecou alebo právom ako so svojimi
- dobrá viera, že mu vec alebo výkon práva patria.

Tvrdenie držiteľa o tom, že mu vec patrí a že s ňou nakladal ako s vlastnou, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých sa dá usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržačiu dobu dôvodné. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí, teda že je jej vlastníkom, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobrá viera držiteľa musí byť posudzovaná aj z hľadiska, či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu od každého subjektu práv a vyžadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti o existencii svojho práva. Dobrá viera zaniká v okamžiku, kedy sa držiteľ oboznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec právom patrí, na čom nič nemení skutočnosť, že držiteľ bude i naďalej subjektívne v dobrej viere. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj k okolnostiam, za ktorých mohlo vecné právo vzniknúť, teda aj k právnomu dôvodu (titulu), ktorý by mohol mať za následok vznik práva. Dobromyseľnosť držiteľa musí trvať po celú zákonom predpísanú dobu potrebnú na vydržanie

c/ držba musí byť nepretržitá počas celej zákonom ustanovenej doby.

29. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaná nadobudla vydržaním v zmysle § 134 ods. 1 OZ len spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam v podiele 1/6-iny na základe predmetnej Kúpnej zmluvy zo dňa 28.09.1987, ktorý podiel nadobudla žalobkyňa dedičským rozhodnutím po svojej matke č. D 478/71 zo dňa 20.10.1971 a ktorý majetok prepadol na základe trestného rozsudku OS Bratislava- vidiek č. 1T 32/82 zo dňa 24.05.1982 v spojení s

rozsudkom KS Bratislava č. 5To 347/87 v prospech Čsl. štátu. Štát cítiac sa vlastníkom predmetného spoluvlastníckeho podielu v zastúpení MNV Bernolákovo odpredal na základe žiadosti žalovanej tento podiel žalovanej na základe riadnej Kúpnej zmluvy dňa 28.09.1987, ktorá bola riadne zaregistrovaná ŠN Bratislava-vidiek pod č. 1341/87 dňa 22.10.1987. V konaní nebolo sporné, že žalovaná začala odkúpené nehnuteľnosti riadne užívať od tejto doby ako svoje vlastníctvo, pričom predmetom prevodu boli záhrady a zastavané plochy a nádvoria, ktoré mohli byť predmetom prevodu v zmysle § 134 ods. 2 OZ, teda sa jednalo o spôsobilý predmet vydržania nadobudnutý od štátu ako vlastníka. Ako už súd uviedol v bodoch 26, 27 odôvodnenia tohto rozsudku, súd mal u žalovanej preukázané, dobromyseľné nadobudnutie predmetného spoluvlastníckeho podielu v 1/6 predmetnou kúpnu zmluvou uvedomujúc si s presvedčením, že v súlade so zákonom prepadnutý majetok žalobkyne nadobudnutý dedením po svojej matke na základe rozsudku v konaní č. 1T 32/82 skutočne prepadol v prospech štátu a Čsl. štát ako jeho vlastníka v súlade so zákonom previedol tento podiel na nehnuteľnostiach na žalovanú kúpnu zmluvou. Žalovaná sa ujala držby predmetných nehnuteľností po registrácii kúpnej zmluvy 20.10.1987, riadne ich užíva do dnešného dňa nerušená v užívaní ako svoje vlastníctvo, pričom k prvej pochybnosti o dobromyseľnom nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu v 1/6 v dôsledku spochybnenia prechodu vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam v dôsledku prepadnutia veci v zmysle rozsudku č. 1T 32/82 a nenadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, mohlo u žalovanej dôvodne dôjsť až na základe informácie o existencii uznesenia tun. súdu č.k. 3Rt 11/92 zo dňa 16.06.2008, právopl. 24.06.2008, teda po vyše 20 rokoch. Ustanovenie § 134 ods. 1 OZ predpokladá pre splnenie podmienok vydržania nepretržitú oprávnenú držbu nehnuteľností, v dobrej viere vo svoje vlastníctvo v dĺžke 10 rokov, čo u žalovanej pri podiele 1/6 nepochybne splnené je. Súd v zmysle § 134 OZ s poukazom i na § 130 ods. 1 OZ zistil u žalovanej mal splnenie všetkých podmienok na nadobudnutie vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu 1/6 na predmetných nehnuteľnostiach a z tohto dôvodu žalobu žalobkyne v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

30. Čo sa týka určenia vlastníctva v prospech žalobkyne ohľadne spoluvlastníckeho podielu 1/10-iny na predmetných nehnuteľnostiach, vzhľadom i na vznesenú námietku vydržania žalovanou, ako i dobromyseľné nadobudnutie tohto podielu predmetnou kúpnu zmluvou od prípadného nevlastníka, mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že predmetný dedičský podiel žalobkyne 1/10-iny na predmetných nehnuteľnostiach, ktorý zdedila na základe dedičského rozhodnutia po svojom otcovi V. Q. K. rozhodnutím ŠN Bratislava- vidiek č.k. D 1023/85-136 zo dňa 10.04.1987 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 16Co 187/87-145 zo dňa 31.07.1987 pripadol v prospech Čsl. štátu z dôvodu existencie trestného rozsudku proti žalobkyňi č. 1T 32/80 v spojení s uznesením KS v Bratislave č. 5To 347/87, pričom na uvedených rozhodnutiach bola riadne vyznačená právoplatnosť dňom 17.09.1987. Na základe takéhoto rozhodnutia s vyznačenou právoplatnosťou žalovaná rešpektujúc tento stav a uvedený rozsudok začala realizovať právne kroky za účelom nadobudnutia od štátu spoluvlastníckych podielov po žalobkyňi, ktoré pripadli štátu,(resp. prepadli na základe trestného rozsudku) súc si vedomá, že Čsl. štát sa nepochybne stal na základe prepadnutia majetku v prípade 1/6 dedičstva po matke, ako aj v prípade pripadnutia jej dedičského podielu po otcovi štátu v zmysle citovaného dedičského rozhodnutia v podiele 1/10 a žiadosťou adresovanou MNV Bernolákovo žiadala o odkúpenie týchto spoluvlastníckych podielov na predmetných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX kat. úz. A., pričom žiadosť aj dôvodmi prepadnutia majetku a pripadnutia majetku štátu zdedených podielov na predmetných nehnuteľnostiach po žalobkyňi i v žiadosti uvádzala, rovnako ako v žalobe podanej na súd na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, ako už súd uviedol v bodoch 27,29 odôvodnenia tohto rozsudku. Presvedčenie žalovanej o právoplatnosti trestného rozsudku, ktorým bola žalobkyňa odsúdená za trestný čin opustenia republiky v konaní č. 1T 32/82 špecifikoval súd už v bode 26 a 29, čo malo samozrejme aj vplyv na pripadnutie zdedeného 1/10 spoluvlastníckeho podielu k predmetným nehnuteľnostiam žalobkyne v prospech Čsl. štátu zast. ONV Bratislava-vidiek na základe dedičského rozhodnutia s vyznačenou právoplatnosťou 17.09.1987. Dobrá viera žalovanej v správnosť a právoplatnosť tohto dedičského rozhodnutia po otcovi žalobkyne v tom čase bola nepochybná, o čom svedčí aj jej záujem odkúpiť od štátu predmetné spoluvlastníckeho podiely žalobkyne. Dôsledkom tejto snahy a presvedčenia žalovanej o vlastníctve Čsl. štátu aj spoluvlastníckeho podielu žalobkyne v 1/10 v dedičskom konaní po svojom otcovi rozhodnutím s vyznačenou právoplatnosťou 17.09.1987 bolo uzavretie predmetnej Kúpnej zmluvy zo dňa 28.09.1987, ktorá bola riadne zaregistrovaná ŠN Bratislava-vidiek dňa 20.10.1987 a ako už súd uviedol vyššie, žalovaná od tejto doby odkúpené predmetné nehnuteľnosti užívala do uvedeného dňa ako svoje vlastníctvo s presvedčením, že predmetné nehnuteľnosti v súlade so zákonom prešli riadne na štát, ktorý sa stal ich právoplatným vlastníkom s právom ich odpredať žalovanej. Ako už súd uviedol v bode

27 odôvodnenia tohto rozsudku, žalovaná voči dedičskému rozhodnutiu po V. Q. K. s vyznačenou právoplatnosťou 17.09.1987 nepodala dovolanie a objektívne sa o existencii zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu SSR č.k. 1Cz 55/89 zo dňa 27.06.1989 prvýkrát mohla dozvedieť jeho prevzatím dňa 18.08.1989, ktorým momentom mohlo prvýkrát dôjsť k narušeniu dobrej viery u žalovanej, že prevod 1/10-iny podielu predmetných nehnuteľností, ktoré na základe uvedených zrušených dedičských rozhodnutí s vyznačenou právoplatnosťou 17.09.1987 prešli v dôsledku pripadnutia zdedeného podielu po žalobkyni štátu, či tak došlo v súlade so zákonom, nakoľko nastala situácia, že dedičské rozhodnutie po otcovi žalobkyne teda nebolo v tom čase právoplatne ukončené. K právoplatnému skončeniu dedičského konania, na základe ktorého žalobkyňa zdedila po svojom otcovi podiel 1/10-iny na predmetných nehnuteľnostiach, došlo až právoplatným dedičským rozhodnutím dňa 25.04.2013. Z tohto je teda zrejmé, že k pochybnostiam o dobromyseľnosti držby predmetnej 1/10 spoluvlastníckeho podielu predmetných nehnuteľností nadobudnutých Kúpnu zmluvou zo dňa 28.09.1987 u žalovanej došlo 18.08.1989, čím by podmienky splnenia 10 ročnej vydržacej lehoty a ani oprávnenej držby v zmysle § 134 ods. 1,2 OZ , § 130 ods. 1 OZ splnené neboli.

31 Súd mal však nepochybne vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaná predmetný spoluvlastnícky podiel 1/10 (ako i spoluvlastnícky podiel 1/6) predmetných nehnuteľností nadobudla v dobrej viere a presvedčení, že vlastníkom týchto spoluvlastníckych podielov, a teda i spoluvlastníckeho podielu v 1/10 predmetných nehnuteľností nadobudol Čsl. štát v dôsledku pripadnutia zdedeného majetku po otcovi žalobkyne a manželovi žalovanej V. Q. K. dedičským rozhodnutím ŠN Bratislava-vidiek č.k. D 1023/85-136 zo dňa 10.04.1987 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 16Co 187/87-143 zo dňa 31.07.1987 s vyznačenou právoplatnosťou dňa 17.09.1987, Žalovaná nemala v tomto období žiadne pochybnosti o existencii právoplatného odsudzujúceho rozsudku voči žalobkyni, z ktorého dôvodu bol jej majetok prikázaný štátu, nakoľko túto skutočnosť nesporeval ani žiaden iný z dedičov, t.j. súrodenci žalobkyne a ani samotná žalobkyňa, ktorá sa náhodne o údajnej neprávoplatnosti odsudzujúceho rozsudku voči nej v konaní 1T 32/82 dozvedela z konania na tun. súde č.k. 3Rt 11/92 zo dňa 16.06.2008. Žalovaná v konaní poukazovala na dobromyseľné nadobudnutie predmetného spoluvlastníckeho podielu v 1/10 predmetných nehnuteľností na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 28.09.1987 uzavretej s Čsl. štátom v zast. MNV Bernolákovo. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaná skutočne z dôvodov uvádzaných v bodoch 26, 27, 29, 30 odôvodnenia tohto rozsudku bola v dobrej viere, že predmetný spoluvlastnícky podiel nadobúda od Čsl. štátu ako vlastníka, ktorý bol riadne ako vlastník aj evidovaný v EN, ktorá listina bola prílohou žiadosti zmluvných strán adresovanej ŠN Bratislava-vidiek o zaregistrovanie predmetnej kúpnej zmluvy. Skutočnosť, že Kúpna zmluva bola riadne zaregistrovaná ŠN len potvrdzovalo presvedčenie žalovanej o tom, že sa stala riadnou vlastníčkou nadobudnutého spoluvlastníckeho podielu, ktorý aj začala ako vlastník užívať. Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 249/2015-33 zo dňa 16.03.2013 bola prelomená dovtedajší princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka (princíp nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t.j. nikto nemôže preniesť na iného viac práv než koľko sám má) princípom ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa (princíp dobrej viery, dôvery v akty štátu a právnej istoty v demokratickom právnom štáte), ktoré princípy z hľadiska ústavnoprávnej ochrany bolo potrebné postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Aj keď OZ explicitne neupravuje všeobecný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva od nevlastníka iba na základe dobrej viery nadobúdateľa, s výnimkou vydržania nemožno bezvýnimčne tvrdiť, že samotná absencia vlastníckeho práva prevodcu povedie automaticky k neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva. V tomto smere došlo k určitému posunu v doterajšej judikatúre Ústavného súdu v riešení otázky „nemo plus iuris“ (I. ÚS 50/2010) o nové interpretačné závery, či vývoj sociálnej reality najmä v zmysle zásadnej ochrany tej osoby, ktorá robila právny úkon s dôverou v určitý - jej druhou zmluvnou stranou prezentovaný stav, najmä ak bol potvrdený údajmi z verejnej štátom vedenej evidencie a najmä, keď ho potom aprobuje aj príslušný orgán verejnej moci (kataster nehnuteľností, súd a pod.). S prihliadnutím na citovaný Nález ÚS SR č. I. ÚS 249/2015 - 33 zo dňa 16.03.2016 a už vyššie vyhodnotenú dobrú vôľu žalovanej pri nadobúdaní predmetného spoluvlastníckeho podielu 1/10 predmetných nehnuteľností na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 28.09.1987 od Čsl. štátu, ktorá zmluva bola riadne zaregistrovaná ŠN Bratislava - vidiek, ktorého prevodcu žalovaná bezpochyby považovala za vlastníka prevádzaného podielu 1/10 predmetných nehnuteľností (ale aj podielu 1/6) poznajúc spôsob nadobudnutia tohto podielu Čsl. štátom na základe súdnych rozhodnutí, čo umocňovalo u žalovanej presvedčenie, že vlastníkom prevádzaného podielu nehnuteľností je skutočne Čsl. štát, ktorý nadobudol vlastníctvo 1/10 spoluvlastníckeho podielu žalobkyne pripadnutím do majetku štátu na základe riadneho súdneho

rozhodnutia s vyznačenou právoplatnosťou. Nemôže byť na ujmu žalovanej, že jeden z dedičov bez vedomia žalovanej podal podnet na Generálnu prokuratúru ohľadne preskúmania zákonnosti právoplatného dedičského rozhodnutia po otcovi žalobkyne v roku 1987 a až na základe mimoriadneho dovolania podaného generálnym prokurátorom boli dedičské rozhodnutia z roku 1987 rozsudkom Najvyššieho súdu SSR zo dňa 27.06.1989 zrušené a vec bola vrátená ŠN na nové konanie a rozhodnutie, pričom s konečnou platnosťou bolo v dedičskom konaní po otcovi žalobkyne V.. Q. K. rozhodnuté až dedičským rozhodnutím právoplatným dňa 25.04.2013, na základe ktorého bol žalobkyni opätovne priznaný spoluvlastnícky podiel 1/10 k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX kat. úz. A., avšak bez jeho pripadnutia štátu. O dobrú vieru ide vtedy, ak nadobúdateľ nehnuteľností ani pri vynaložení potrebnej opatrnosti, ktorú možno od neho s ohľadom na okolnosti a povahu prípadu požadovať, nemal, prípadne nemohol mať dôvodné pochybnosti o tom, že v skutočnosti subjektu, ktorý je ako nositeľ určitého práva zapísaný v katastri nehnuteľností, takéto právo nesvedčí. Pod bežnú opatnosť, ktorú bolo možné od neho požadovať, je nutné zahrnúť požiadavku aktívneho zistenia konkrétnych skutočností, vedúcich z hľadiska kritéria priemernej obozretnosti k presvedčeniu, že vlastník disponoval platným nadobúdacím titulom. Keďže súd mal v konaní preukázané, že žalovaná ako nadobúdateľka spoluvlastníckeho podielu 1/10 žalobkyne, po ktorej tento podiel na predmetných nehnuteľnostiach pripadol Čsl. štátu, od ktorého ho na základe platného nadobúdacieho titulu žalovaná nadobudla bez akýchkoľvek pochybností, že Čsl. štát sa nestal vlastníkom prevádzaných nehnuteľností a nebol ich vlastníkom v čase ich prevodu na žalovanú, čím nepochybne bola žalovaná dobromyseľná pri nadobúdaní predmetného 1/10 spoluvlastníckeho podielu predmetných nehnuteľností, súd preto v záujme ochrany dobromyseľného nadobúdateľa, žalobu žalobkyne zamietol i v časti určenia spoluvlastníckeho podielu 1/10 predmetných nehnuteľností v prospech žalobkyne.

32. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ako úspešnej procesnej strane priznal voči žalobkyni, ktorá bola v spore neúspešná, nárok na náhradu trov konania v pomere 100 %. Súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške priznanej náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).